

אסתי עורף

07/02/2021

אסתי נולדה ב-8 לאוקטובר 1950 בגרמניה לטושה ומונייק, אחות לנייתן.

בגיל שנתיים עברה המשפחה למלבורן אוסטרליה.

היא הייתה חברה בתנועת הבונים וכבר במועדון במלבורן הייתה אחראית על התרבות. היא צחקה אז שכמה שיש לך יותר מפתחות, אתה יותר חשוב, ולה כמובן היו הרבה מפתחות. אסתי אהבה תמיד ריקודי עם והדביקה באהבה הזו את כל סובביה, בחו"ל ובארץ. היא גם מאוד אהבה את הסרט כנר על הגג, אותו ראתה עשרות פעמים. בהשראת הסרט, היא המציאה יחד עם 10 וורדית את הכוריאוגרפיה של השרה"ה לקראת אחת מתחרויות הריקוד השנתיות שהיו לתנועות הנוער באוסטרליה ותנועת הבונים כמובן זכתה עם הריקוד הזה.

ב-1968 הגיעה לירושלים במסגרת המכון למדריכי חו"ל, תוכנית הכשרה של תנועת הנוער למדריכים יהודיים מהתפוצות, כדי שיוכלו לשוב לקהילות שלהם בעולם ולפתח תשתית לפעילות חינוכית ולהסברה טובה יותר של ישראל. היא בילתה פה כשנה ואחרי שחזרה לאוסטרליה אמרה להורים שהיא השאירה את הלב בישראל והחליטה לעשות עלייה.

ב-1973 אסתי עלתה בגיל 23, במסגרת גרעין עמית, שהגיע בתחילה להכשרה בחמדיה, שם גם עשה השרה"ה את מופע הבכורה שלו בישראל ונרשמה התלהבות רבה. הגרעין עלה למבוא חמה, כשבועיים לפני פרוץ מלחמת יום כיפור.

מגורי הגרעין היו ברווקיה ליד פינת החי. בצד השני של אותו בניין עברו להתגורר גדי ושוקי, לפי התיאור של רוזי – הלסת של אסתי נפלה על הרצפה ברגע שראתה אותו – והשאר היסטוריה.

אסתי וגדי התחתנו במבוא חמה, וכמובן שהשרה"ה נתן גם הוא הופעה. כאן נולדו ילדיהם – לירון, נמרוד וגיל.

אסתי עבדה במכבסה ומחסן הבגדים, וכיאה ליקה פוץ שהיא הייתה טיפלה בכל הפרטים הקטנים והקפידה שהכל יהיה מסודר כמו שצריך – מחלוקת המספרים לחברים, דרך החלפת מדפי העץ הרעועים במדפי ברזל, תיקון הבגדים הקרועים ועד הטלפונים לחברים שהצטברה אצלם כביסה בתאים. היא זכרה את מספרי הכביסה ומספרי התקציב של כולם, ובטח ידעה עליהם עוד כמה פרטים שאף אחד אחר לא ידע.

בהמשך עבדה אסתי גם במסעדת סיאם בחמת גדר ואף הייתה מנהלת קהילה במבוא חמה, דבר שאיפשר לה להקפיד על טיפוח הנוי בכלל רחבי הקיבוץ.

בגיל 27 ילדה את לירון ואז חלתה בהודג'קינס וקיבלה הקרנות. היא החלימה מהסרטן, אבל כשנתיים לאחר מכן התחילו ההקרנות לתת את אותותיהם בגוף ובלב שלה והיא עברה 2 ניתוחי לב. לאחר מכן היא כבר לא יכלה להיות פעילה באותה מידה וכבר לא יכלה לרקוד.

הבית של אסתי וגדי היה תמיד מלא בשמחה ובצחוקים מתגלגלים. העובדה שהיה להם וידאו ומבחר סרטי דיסני תמיד קיבץ לשם את כל ילדי השכונה והקיבוץ וכולם התקבלו באהבה.

לפני כעשר שנים שכלה את גדי, אבל החינוך התמידי על פניה והצחוק המתגלגל נשארו גם בתקופות הקשות שעברה, בעיקר כשהילדים והנכדים היו באים לבקר שאז אורו פניה והיא התעוררה לחיים. השנה זכתה לחבק נכד זכר ראשון, אחרי 5 נכדות, ולחגוג 70.

ביתה היפה והמטופח היה באין וכאפס לעומת הגינה המושקעת, שבה אין חלקת אדמה ריקה. ועד לפני כשנתיים עוד ניתן היה לראות את אסתי יושבת בגינה ומעשבת במרץ עם חיוך גדול על הפנים.

בשנים האחרונות ריכזה אסתי את התרבות במבוא חמה. אסתי ניצלה את העובדה שמעטים האנשים שיכלו לומר לה לא, כדי להרים הפקות מלאות תוכן למרות תקציב לא גדול. בעיקר אהבה אסתי את חג השבועות, והפכה אותו לאבן שואבת שקיבצה סביבה מאות אנשים מדי שנה.

להקת הריקודים שלה ואני בתוכם איבדה את הכוריאוגרפית הראשית. מי יצעק עלינו you're late, יאפס אותנו כשאנחנו מתפזרים (positions), ויזכיר לנו את הצעדים ואת העיקר smile?

קשה לדמיין חגים ללא ידה המכוונת של אסתי. בלאדי הל קוקי, איך עשית לנו את זה.

לפני כשנתיים חלתה אסתי בסרטן השד, שגם אותו ניצחה, אבל הגוף נחלש עוד ועוד, עד שהלב שלה כבר לא עמד בזה יותר ונדם.

אסתי, בית מבוא חמה נפרד ממך היום בצער ואבל על לכתך בטרם עת. נזכור ונאהב אותך תמיד.

ללירון נימרוד גיל והמשפחה כולה – אנו משתתפים בצערכם ומחזקים אותכם בשעה קשה זו.

מבטיחים להמשיך לעטוף אותכם ולהיות פה בשבילכם בכל עת.